

Селянина отъ старото поколѣние пие основателно и това е главния му недостатокъ; но той все не оставя своя разумъ на дѣното на ракияното шише.

„За да ме разбиратъ правилно, азъ ще прибавя, че говоря за първобитния бѣлгаринъ. Онзи, който граничи съ онова, което ний наричаме *обезпеченъ классъ*, и който се родилъ и порасълъ въ градоветъ, — той по не чини. Чиновническиятъ миръ е най злъ. Младитъ чиновници тичатъ подиръ момитъ, играятъ на карти, влякатъ се по кафенетата, затъватъ въ политиката: но тѣ сж мухлята (мухола) на народа и даже не сж отъ народно потекло. Въ масата, народа несъмнѣнно притежава по голѣма нравственностъ, отколкото западнитъ народи, и неговитъ качества, на истина, заслужватъ внимание“. (Jean Erdic, alias Queille, en Bulgarie, стр. 88 — 91).

Бѣлгарина значително се отличава отъ сърбина. Сърбина е по живъ, по откровенъ, по расточителенъ, по краснорѣчивъ, той е повече рицаръ и поетъ: но е по малко работливъ и по непостояненъ. Бѣлгарина е студень, съсърдоточень, разсждителенъ и даже мълчаливъ; той полегка и вѣрно върви къмъ своята цѣль. Сърбина прилича на поляка, бѣлгарина на чеха или саксонца. Първия би способствовалъ на литературното развитие, а втория — на домакинското прѣуспѣвание. Казвахъ ми, че нравствеността у бѣлгаритъ е висока. Рѣдко се срѣщатъ моми, а йоще по рѣдко жени съ лошо поведение. Украсенитъ съ угодливи хубавици кафе-шантани, които Митхадъ паша направилъ въ дунавскитъ градища, за да донесе тамъ западното просвѣщение, а тѣй сжщо и онѣзи, които искали да направятъ подобни въ София, — биле несполучливи. Мжжъетъ денъ се занимаватъ, работятъ, а вечеръ прикарватъ весело въ кжщи. Изобщо, бѣлгаритъ сж племе основателно, силно, способно за размножение и нравствено, и то ще достави отличенъ материалъ за свободно и процвѣтающе общество. Повечето пжтешественици, даже англичанитъ, се произнасятъ твърдѣ похвално. Освѣнъ лорда Bath, азъ ще укажа на маркиза Huntly, серъ Георга Кемпбеля, Форстера, бивший министръ на на-